

Nguyễn Ước Mai Đào Văn Thắm Xuân

Bút ký của Đoàn Thanh Liêm

* * Tôi sinh trưởng trong một làng quê thuộc tỉnh Nam Định nơi vùng châu thổ sông Hồng. Đến năm 1954 vào lứa tuổi 20, thì di cư vào miền Nam - rồi lập gia đình và định định cư ở Saigon cho đến năm 1990 thì tôi bị công an cộng sản bắt giữ. Đến đầu năm 1996, thì công an lại chở tôi từ nhà tù ở Hàm Tân Phan Thiết đến sân bay Tân Sơn Nhất để hợp cùng với gia đình qua định cư tại tiểu bang California trên đất Mỹ.

Tính ra, tôi sống tại miền Nam quá gấp đôi so với thời gian sinh sống tại quê làng ở miền Bắc. Khi còn niên thiếu sống chung với gia đình, nhất là thời kỳ trước năm 1945, lớp trẻ chúng tôi thật vô tư thích thú với chuyện cả làng cả họ đều vui chơi nô nức trong mấy ngày Tết Nguyên Đán. Tại một số nhà loại khá giả trong làng, thì thường chưng cành đào với sắc hoa màu hồng tươi, trông thật sang trọng vui mắt. Còn ở trong Nam, thì hầu như nhà nào cũng chưng cành mai với sắc hoa màu vàng đậm, trông thật rực rỡ. Thành ra, đối với đa số những người di cư từ miền Bắc vào miền Nam như tôi, thì cả hai thứ hoa Đào và hoa Mai đều gắn liền với chuyện vui mừng tươi đẹp ngày Tết - mà toàn thể dân tộc chúng ta nơi mỗi gia đình đều đón mừng với lời cầu chúc tốt lành cho nhau, đại khái rất thông dụng như : “Chúc Mừng Năm Mới”, “Tân Xuân Hạnh Phúc”, “Vạn Sự Như Ý” v.v...

Khi tôi bắt đầu viết những dòng chữ này, ngay trên mảnh đất California - thì vẫn còn trong tháng Giêng năm Quý Tỵ (tức là vào đầu tháng 3 năm 2013), trời đang ở trong tiết Mùa Xuân với khí hậu mát dịu, hoa lá xanh tươi, mà lòng người vẫn còn chan hòa chất ngất cái niềm vui từ trong gia đình đến ngoài xã hội do hương vị dư âm của ngày Tết còn sót lại.

* Còn trên đại cuộc tại quê hương đất nước Việt nam mình với dân số tổng cộng gần đây đã lên tới 90 triệu người - thì trong mùa Xuân lúc này hiện đang diễn ra một phong trào quần chúng sôi nổi đòi hỏi phải có sự thay đổi sâu rộng căn bản và triệt để về Luật Hiến Pháp là cơ sở nền tảng của thể chế luật pháp và chính trị của toàn thể quốc gia. Điển hình là Kiến nghị về Dự Thảo Bản Hiến Pháp tương lai do 72 nhân sĩ tác giả đã đệ nạp cho văn phòng

Quốc Hội – mà hiện nay đã có đến cả chục ngàn người từ trong cũng như ngoài nước cũng tham gia ký kết vào nữa. Rồi mới đây là tài liệu của Hội Đồng Giám Mục Công Giáo Việt nam cũng góp ý kiến khá chi tiết về việc phải sửa đổi Hiến Pháp theo chiều hướng tiến bộ thế nào cho phù hợp với nguyện vọng sâu xa của các tầng lớp nhân dân trong nước. Và còn tích cực triệt để hơn thế nữa, đã có những đòi hỏi công khai là không phải chỉ Sửa Đổi Hiến Pháp, mà phải tổ chức bầu ra một Quốc Hội Lập Hiến để soạn thảo một bản Hiến Pháp mới để rồi đưa ra cho toàn thể Quốc Dân biểu quyết thông qua trong một cuộc Trưng Cầu Dân Ý nữa. Còn phải kể đến Bản Lên Tiếng Của Các Công Dân Tự Do mà hiện đã có đến trên 5,000 chữ ký của người từ trong nước cũng như từ ngoài nước.

Những sáng kiến mạnh bạo mới lạ và can đảm đó hiện đang là đề tài được thảo luận bàn cãi rộng rãi trong mọi giai tầng xã hội tại Việt nam lúc này. Đó quả thật là một cao trào quần chúng lên tiếng đòi hỏi Đảng và Nhà nước Cộng sản phải trả lại cho quần chúng nhân dân cái Quyền Làm Chủ đích thực của Người Dân trong việc điều hành sinh hoạt của Đất Nước – mà từ trên 65 năm nay đảng cộng sản đã tước đoạt khỏi tay của Dân tộc để cho một mình phe nhóm của họ độc quyền thao túng theo chủ trương độc tài toàn trị họ du nhập về từ ngoại bang Liên Xô, Trung Cộng.

Trước tình thế dồn dập những áp lực từ quần chúng như vậy, Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng đã công khai lên tiếng tại Vĩnh Phú, kết án những đòi hỏi chính đáng đó là biểu hiện cho sự suy thoái chính trị, suy thoái đạo đức và kêu gọi giới cán bộ cộng sản phải “tìm cách đối phó chần chừ uốn nắn lại”. Rõ rệt đây là một sự vụng dại ngu si hết chỗ nói của một vị lãnh đạo cao cấp nhất trong hàng ngũ của đảng cộng sản. Và ngay lập tức, đã có sự phản ứng mạnh mẽ của nhiều thành phần dân chúng – mà điển hình là bài viết của nhà báo Nguyễn Đắc Kiên và của giáo sư Trương Lai phản bác kịch liệt cái quan điểm lạc hậu phản động của ông Trọng. Dư luận đang sôi động xung quanh cái lối lập luận ngớ ngẩn đến lú lẫn của ông Tổng Bí Thư vào thời cuối trào dâng nhiều nhượng rồi loạn của đảng cộng sản ở Việt nam.

* * Theo lối phân tích xã hội học ngày nay, ta có thể nêu ra một vài nhận định cụ thể như sau đây :

1 – Tình hình ở Việt nam đã đến độ chín mùi cho nên mới phát sinh cái hiện tượng các thành phần đông đảo của Xã hội Dân sự (XHDS) nhất loạt lên tiếng đòi hỏi phải có sự thay đổi căn bản ngay từ gốc rễ trong hệ thống chính

trị và luật pháp của đất nước. Đây chính là vai trò XHDS đứng ra làm nhiệm vụ “Đôi Trọng” (Counterbalance) đối với Chính quyền Nhà nước, để buộc Nhà nước và đảng cộng sản đang cầm quyền phải có sự điều chỉnh sửa sai đích thực theo nguyện vọng chính đáng của quần chúng nhân dân. Ta cần ghi nhận rõ ràng cái đòi hỏi căn bản này : “Phải dứt khoát bãi bỏ điều 4 trong Bản Hiến Pháp hiện hành : Không cho đảng cộng sản nắm giữ mãi cái vai trò độc quyền lãnh đạo đất nước và dân tộc được nữa”. Hệ luận là phải có chế độ đa nguyên đa đảng – thay thế cho chế độ độc tài đảng trị hiện nay do riêng đảng cộng sản cứ “một mình một chợ, tự tung tự tác” trên quê hương đất nước Việt nam chúng ta, như họ vẫn làm từ gần 70 năm nay. Càng ngày ta càng thấy tình trạng “Quan nhất thời, Dân vạn đại” đang xảy ra tởn tượng.

2 – Xét về mặt tương quan lực lượng trong cuộc đối kháng giữa XHDS và Nhà nước Cộng sản hiện nay, thì ta thấy rõ rệt là đảng cộng sản đang quá yếu thế - bởi vì họ đã làm mất hết cái niềm tin tưởng và sự quý trọng của quần chúng nhân dân. Từ nhiều năm nay, Đảng cộng sản đã phạm không biết bao nhiêu sai lầm tội ác đến độ tàn sát bao nhiêu người dân vô tội như trong Cải cách Ruộng đất, Thảm sát Tết Mậu Thân ở Huế và gần đây là Cướp đất của cả triệu Dân Oan ở khắp nước – và nhất là cái tội “Bán Đất Nhượng Biển cho Trung quốc là kẻ thù ngàn đời của dân tộc”. Vì thế mà cái uy tín vốn liếng tinh thần mà họ tích lũy được trong thời gian chống thực dân Pháp trước đây – thì nay họ đã làm cạn kiệt tiêu tán mất đi tất cả rồi.

Trong khi đó, thì cái Nguồn Vốn Xã Hội (the Social Capital) của mọi thành phần trong XHDS tại nước ta mỗi ngày một thêm phong phú khởi sắc – tích lũy được do những nỗ lực kiên trì của bao nhiêu người dân lương thiện luôn cố gắng không ngừng trong công cuộc xây dựng, cải thiện và phát triển đời sống thường ngày của các tầng lớp dân tộc sinh sống tại nhiều địa phương trên đất nước. Cái Nguồn Vốn Văn hóa Tinh thần cao quý đó của XHDS rõ ràng là vượt trội cả bao nhiêu ngàn lần so với cái vốn liếng tiêu cực tệ hại - phát sinh từ sự tàn bạo hận thù độc ác, bất nhân đối trá lừa lọc đến độ phản dân bán nước của đảng cộng sản từ bao nhiêu năm nay.

Xét qua về mặt tương quan thế lực như thế, ta thấy rõ ràng là sự sụp đổ của chế độ chuyên chế độc tài toàn trị cộng sản ở Việt nam là điều không thể nào mà họ lại có thể tránh thoát được. Và mặc dầu họ có đang cố gắng sử dụng mọi đòn phép thủ đoạn thâm độc để đàn áp cao trào tranh đấu cho Nhân phẩm, Tự do và Quyền Con người như họ vẫn làm từ xưa nay, thì nhất định là họ sẽ càng thất bại nặng nề thê thảm mà thôi : “Ác giả, ác báo mà!”

* * Như ta đã thấy, từ mấy năm gần đây sự nổi dậy của quần chúng tại Bắc Phi đã liên tiếp làm sụp đổ các chế độ độc tài tại các nước Tunisia, Ai Cập, Lybia v.v... – mà được gọi là Mùa Xuân Ả Rập (Arab Spring). Và tại Á châu gần kề với ta, thì sự biến đổi êm thấm không có sự đổ máu nào - từ Độc tài Quân phiệt sang Tự do Dân chủ tại Miến Điện – cũng là một tiền lệ đáng phấn khởi cho công cuộc tranh đấu trường kỳ mà gian khổ của dân tộc Việt nam chúng ta vậy.

* Bài viết này có nhan đề là “*Nguyện Ước Mai Đào Vẫn Thắm Xuân*” là do trích từ hai câu thơ tôi làm để tặng các bạn tù nhân chính trị còn phải ở lại tại trại giam Z30D Hàm Tân Phan Thiết – vào hồi đầu năm 1996 trước Tết Bính Tuất – khi tôi được trả tự do để cùng gia đình qua định cư tại Mỹ. Hai câu thơ đó như sau :

**“*Nắng thiêu, sương giá – khung trời hẹp*
Nguyện ước Mai Đào vẫn thắm Xuân”.**

* Tôi viết lại hai câu thơ này để trước hết là cầu chúc cho toàn thể đồng bào Việt nam - hiện vẫn còn đang phải sống trong cảnh “*Khung trời hẹp*” do chế độ độc tài cộng sản kèm kẹp o ép đối với mọi người dân trong nước phải chịu những hạn chế khắc nghiệt vì không được quyền có những thứ tự do căn bản như : tự do tư tưởng, tự do ngôn luận, tự do hội họp, tự do tín ngưỡng, tự do nghiệp đoàn v.v... - để bà con mau sớm được giải thoát khỏi cái ách tàn bạo tệ hại vô nhân đạo đó.

* Và tôi cũng xin được gửi riêng đến các bạn tù nhân chính trị và tôn giáo điển hình như Linh mục Nguyễn Văn Lý, các bạn Điếu Cày, Phan Thanh Hải, Cù Huy Hà Vũ, Việt Khang, Trần Vũ Anh Bình, Lê Quốc Quân, Tạ Phong Tần, Đỗ Thị Minh Hạnh, Phương Uyên v.v... - mà hiện đang phải sống trong cảnh “*Nắng thiêu, sương giá*” tại các trại giam rất nghiệt ngã của cộng sản. Với lời cầu chúc cho tất cả các bạn luôn giữ vững được niềm tin son sắt và chí khí kiên cường của người chiến sĩ bất khuất trong Mặt trận Tranh đấu cho Phẩm Giá và Quyền Con Người của toàn thể Dân Tộc Việt Nam chúng ta.

* Với niềm xác tín phấn khởi rằng : “*Nhất định Nhân Nghĩa thắng Hung Tàn*” và “*Tình Thương xóa Thù Hận*”. (We shall definitively overcome)./

San Clemente California, Tháng Ba 2013
Đoàn Thanh Liêm